

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hqar-umik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 6. децембар 2012. године

Предмети бр. 56/10 и 60/10

Славица ДИМИЋ и Иван ЂОШИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 6. децембра 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН
гђе Франсоаз ТУЛКЕНС

Уз помоћ
г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменуте жалбе, уложене сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалбе гђе Славице Димић (предмет бр. 56/10) и г. Ивана Ђошића (предмет бр. 60/10) уложене су 30. марта 2010. године од стране њиховог правног заступника и уписане су 1. априла 2010. године.
2. Дана 13. маја 2011. године, Комисија је одлучила да споји предмете, сходно правилу 20 Пословника Комисије.
3. Дана 18. јануара 2012. и 25. септембра 2012. године, Комисија је затражила од правног заступника жалилаца да достави додатне информације. Није добијен никакав одговор.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

4. Оба жалиоца су становници Косова. Они наводе да су били запослени у друштвеном предузећу (ДП) „Силоси“ у Призрену до 1999. године. Жалиоци наводе да су, након доласка УНМИК-а јуна 1999. године, били приморани да напусте посао из безбедносних разлога.
5. Након што су сазнали да се њихово друштвено предузеће приватизује, оба жалиоца поднела су захтеве Косовској повереничкој агенцији (КПА), путем свог правног заступника, за своје укључивање у групу радника за које се сматра да су стекли право на удео од 20% прихода од приватизације. Када је КПА објавио свој коначни списак радника који су стекли право да добију удео од 20% прихода од приватизације предузећа „Силоси“, ниједан од жалилаца није се налазио на том списку.
6. Жалиоци су се жалили на одлуку КПА Посебној комори Врховног суда Косова за питања која се односе на Косовску повереничку агенцију (Посебна комора). Дана 24. октобра 2006. године, Посебна комора је донела пресуду о прихватању жалби жалилаца као основаних, јер је утврдила чињенице које показују да су њихова отпуштања из ДП-а где су претходно радили била из дискриминаторних разлога, чиме су стекли право да добију проценат удела од поступка приватизације.
7. Дана 14. јуна 2007. и 19. маја 2008. године, правни заступник жалилаца доставио је захтеве КПА да његовим клијентима изврши расподелу њиховог удела од 20% прихода од поступка приватизације, у складу са пресудом Посебне коморе. Од марта 2010. године, чини се да жалиоци нису добили исплату. Правни заступник жалилаца тврди да је Независни синдикат Косова био у обавези да жалиоцима исплати удео од приватизације након пријема пресуде Посебне коморе, што се од марта 2010. године очигледно није десило.

III. ЖАЛБЕ

8. Жалиоци се жале поводом чињенице да Независни синдикат Косова није извршио пресуду Посебне коморе која им је доделила део прихода од бившег ДП-а где су били запослени.

IV. ПРАВО

9. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
10. Сходно члану 3.1 УНМИК-ове Уредбе бр. 2006/12, Комисија сме да се бави предметом само након што утврди да су искоришћени сви остали расположиви начини испитивања наводног кршења права.
11. И поред многобројних упита од стране Комисије, жалиоци нису показали да су искористили могућност коришћења свих расположивих домаћих правних лекова. На пример, жалиоци нису доставили доказ да су уложили захтев код надлежног

суда на Косову за извршење горенаведене пресуде Посебне коморе. Такође, жалиоци нису доставили доказ да су поднели тужбени захтев надлежном суду на Косову против Независног синдиката Косова за неисплаћен проценат удела од приватизације ДП-а где су претходно били запослени.

12. Тако, жалиоци нису показали да су исцрпили сва остала расположива средства ревизије пре улагања жалбе Комисији, као што је прописано чланом 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
13. Сходно томе, жалбе морају да се одбаце због неисцрпљености правних лекова, сходно члану 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБЕ НЕПРИХВАТЉИВИМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући